момчило ви деветмина братя
намотисе момчил воевода
па извади малена си сабя
и замахна на лѣво на десно
па погуби двѣ три добри слуги
добри слуги и недобри юнаци,
а пъ цѣла войска обитана
ритна момчил връзъ войска се спусти
ал' му рядко нищо не послужи
мала сабя малвна надежда
а и она пребиена беше
ал' ево ти вѫкашин на срѣща
сега момчил бъздуган да фърли
бъздуган му давно поразвалилъ.
и он малец, вѫца да си играт
досралѣ го бъздуган да фърли
върна коня на назад да бега
коня стегна кон се не помича
да утече у твърдото града
люто кълне момчил воевода
шестокрилче вълците и земи
що не лѣташ що се непомичаш?
не видиш ли за що сме на воля?
починаха нашите другарина
па и ние сакаш да починем?
шесто крилче в'лязки говори
господарё момчил воеводо
не ме кълни и не прой ме мъчи
кога литам с тебе да утечем.
момчилице крила ми опали
па не можем високо да летам
подбила ми клинци на подкови